

Φεύγω λοιπὸν βιαστικός κι' ἀπὸ τοῦ Νέγοη πάλι καὶ πίνων τὸ τσιγάρο μου πηγαίνω εἰς τοῦ Ράλλη, ἀλλὰ μ' ἐπληροφόρησαν πῶς πῆγε νὰ γλεντίσῃ μὲ μερικοὺς ἀντάμηδες εἰς τοῦ Ψυρρῆ τὴ βρύσι. Τραβῶ καὶ στοῦ Ζυγομαλᾶ χωρὶς νὰ βγάλω μόκο, μοῦ λένε μόλις ἔφυγε παρέα μὲ τὸν Ρόκο.

Πηγαίνω στὸν Γενναδίον μὲ πτερωμένον βῆμα, πλὴν στοῦ πατρός του καὶ αὐτὸς εὑρίσκετο τὸ κτῆμα, καὶ μόνος δλομόναχος καὶ πλήρης μυστηρίου, μὲ κάτωχρον δὲ πρόσωπον φῶς εἴδος σουδαρίου, πρὸς τοῦ πατρός του τὴν σκιὰν περίτρομος ώμίλει, ἐνῷ πλησίον καὶ μακρὰν ἐγαύγιζαν οἱ σκύλοι.

Τραβῶ λοιπὸν μονάχος μου εἰς τὸ Νεκροταφεῖον νὰ βρῶ τὸν σωφρονέστερον ἐκ τῶν ὑποψηφίων κι' ἐπήγαινα σιγὰ σιγὰ χωρὶς ἀνησυχίαν, μὰ μόλις ἔφθασα κοντὰ εἰς τὴν δενδροστοιχίαν, εὐθὺς μὲ ἀνεχαίτισε ἀλλόκοτός τις τρόμος, τοῦ Γενναδίου ἡ σκιά καὶ ὁ πολὺς ὁ δρόμος.

Καὶ δῆλος κατακίτρινος τραβῶ στοῦ Όριγώνη, ὅπου μὲ τῆς φωνάραις του τῆς γειτονιᾶς σηκόναι καὶ μόλις μ' ἄλλους ἔκλογεῖς μὲ βλέπει μὲς στὴ σάλα, εὐθὺς φιλοφρονήματα μοῦ ἀρχίσε μεγάλα καὶ τρέχει κατεπάνω μου νὰ μὲ καταφιλήσῃ κι' οἰκόπεδα ὑπόσχεται πολλὰ νὰ μοῦ χαρίσῃ.

Καὶ ἀπ' ἐτράβηξα κατὰ τοῦ Μακρυγιάννη, ἀλλ' ὅμως μόλις ἔφθασα εἰς τοῦ Διὸς τοὺς Στύλους, ἐμπρός μου ὁ Γενναδίος ὡς φάντασμα ἐφάνη, μονάχος, καταμόναχος, χωρὶς ἐχθροὺς ἡ φίλους. 'Απὸ τὸ Κοιμητήριον ἐπέστρεφε φεμβώδης, μὲ βαρυγδούπους κεραυνούς καὶ ἀπειλὺς φρικώδεις.

Μιὰ μυρωδιὰ μ' ἐκτύπησε στὴ μύτη σὰν λιβάνι καὶ ἀπὸ τὴν τρομάραμου μ' ἐπῆγε φιπιέδι κι' ἀντὶ νὰ πάω ἀπ' ἐκεῖ κατὰ τοῦ Μακρυγιάννη, κατὰ τὴν Πλάκα ἔστριψα κι' ἐπῆγα στοῦ Λεβίδη. 'Αλλ' ὅμως ἀπουσίαζε ὁ προσφιλῆς μου Νίκος καὶ μόνος ὑπεδέχετο ὁ κύριος Στεφίκος.

Καὶ μόλις μὲ διέκρινε ἀνάμεσα στὸν ἀσκέρι, ἀμέσως ἥλθε γελαστός καὶ μ' ἀρπαξε τὸ χέρι καὶ ἀρχίσε κουνήματα καὶ τόσα κοπλιμέντα καὶ γιὰ τὴν περιφέρεια ἔστρωσαμε κουβέντα. Καὶ στὰ καλὰ καθούμενα ἐπήραμε φωτὶὰ ἐκεῖνος μὲν γιὰ τὴ στενή κι' ἐγὼ γιὰ τὴν πλατεζά.

'Αφοῦ δὲ ἐκάμαμε γι' αὐτὸ μεγάλας συζητήσεις, ἔως στὴν πόρτα μ' ἔβγαλε ὁ κύριος Στεφίκος, ἐγὼ δὲ ἀνεχώρησα μὲ τόσας ὑποκλίσεις καὶ τῆς περιφέρειας μου καταμετρῶν τὸ μῆκος. Καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐτράβηξα γιὰ τὸν Λαπουσιάδη, γιὰ νὰ μὴ χάσω ἄδικα ἐκεῖνο μου τὸ βράδυ.

'Ρωτῶ ἐδῶ, 'ρωτῶ ἐκεῖ γι' αὐτὸ τὸ παλληκάρι, εἰς τοῦ Ψυρρῆ, στὸ Ροδάκιο καὶ κάτω στὸ παζάρι, ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἔτυχε ἀπ' δῆλο τὸ ἀσκέρι αὐτοῦ τὸν νέου βουλευτοῦ τάρχοντικὸ νὰ ξέρῃ. Τότε κι' ἐγὼ τὸ λιγερόν καὶ κοπτερόν σφυρίζω καὶ καταρώμενος τὸ πᾶν στὸ σπῆτη μου γυρίζω.

'Εδῶ κι' ἐκεῖ ἐγύρισα, σὲ τόσα σπήτηα μπῆκα, ἀλλ' ὅμως ὑποψήφιον κανένα δὲν εὑρῆκα. 'Εν τούτοις είμαι βεβαιος πῶς θὰ φροντίσουν δῆλοι εἴτε ἀργὰ ἢ γρήγορα νὰ πάρωμε τὴν Πόλι. Γι' αὐτό κι' ἐγὼ ξαπλόνομαι καὶ τὸ μυστάκι στρήφω μὲ τὴν καλὴν διάθεσιν νὰ δώσω σ' ὅλους ψῆφο.

Καὶ δλίγαις ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

‘Ημερολόγιον τοῦ Ασωκίου,
τοῦ πολυφράδμονος ήμῶν λογίου.

Κάπι ποῦ ἐνδιαφέρει
τοῦ Ρωμαϊκοῦ μας τὸ κεμέρι.

Λαμπρὸν 'Ημερολόγιον μεστὸν φιλοκαλίας καὶ ἄλατος καὶ χάριτος καὶ τόσης ποικιλίας, ποῦ δποιος φίλος τοῦ καλοῦ ἡ δποια τάγοράση δὲν είμπορει καλλίτερα τὴν ὥστα νὰ περάσῃ. Σᾶς βεβαιόνομεν κι' ήμεις ἐν πάσῃ συνειδήσει πῶς γιὰ τὰ φράγκα του κανεὶς δὲν θὰ μετανοήσῃ.

Καὶ τώρα ποῦ ἐμπήκαμε εἰς τὸν καινούριο χρόνο τοῦ φίλους ἀνταποκριτὰς παρικαλῶ μὲ πόνο τοὺς παλαιοὺς λογαριασμοὺς διὰ παντὸς νὰ κλείσωμεν καὶ νέας πάλιν πληρωμὰς διγρήγορα ν' ἀρχίσωμεν. Εἶναι καὶ δῆλος νὰ ξεσχισθοῦν τὰ πρώτα μας κατάστιχα καὶ πλήτε δι' ἐξόδων μου, ἀν θέλετε, μιὰ μάστιχα.

‘Ο Ιστρος περιοδικὸν ἐκ τῶν ωραιοτέρων ἐν Γαλαζίῳ πρὸ καιροῦ δλίγονο ἐκδοθεῖς... εἰς δῆλους σας τὸν συνιστῶ θερμῶς ἐκ τῶν προτέρων καὶ εἰς τὸν Ιστρον συνδρομὴν ἀς δώσῃ ὁ καθείς.

Εἰς τοῦ Μιχαλοπούλου τὸ βιβλιοπωλεῖον 'Ημεροδείκτας νέους ιστορικοὺς θὰ βρήτε, καθώς καὶ ἄλλο ἔνα πολύτιμον βιβλίον, 'Υγιεινῆς Στοιχεῖα καὶ μὴν ἀργοπορῆτε.

Τοῦ 'Ρωμηοῦ μας τὸ γραφεῖο — μέσα στὸ τυπογραφεῖο τοῦ Σταυρίσανοῦ κατέβη — κγδπὸ τοῦ δε συνορεύει μὲ τῆς βρώματις τῶν Χαυτείων — μ' ἔνα κάποιο φεγγακεῖον,

Καφφενέ τῶν Φρονούντων — νόκτα μέρα συζητούντη μὲ μπακάληδες καμπόσους, — πατζατζῆδες ἄλλους τόσου μ' οὐρητήρια, σαντούρια — καὶ μιὰ μάνδρα μὲ γατούδη